

λευτάς 'δικούς του, οί όποιοι πρέπει νά ἦναι 'δικοί του, ἀφ' οὗ γνωρίζουμε ότι αὐτός τούς ἐκατάπεισε νά βγούν εἰς τόν ἀγῶνα διότι τοῦς ὑποσχέθηκε ὅλην τήν ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως· βλέπω τόν ἀρχηγόν τῆς καμπαρίλλας, τόν βλέπω — ὦ παράδοξον θέαμα! — νά γίνῃ στρατάρχης τοῦ Κερκυραϊκοῦ λεγομένου κόμματος, ἐκείνου τοῦ κόμματος ὁποῦ ἐκλεψε τό ὄνομα τοῦ Κερκυραίου καί στιγματίζει ὡς μὴ Κερκυραίους ὅλους ἐκείνους ὅσοι δέν ἐβαπτίσθησαν Βαλαωριτιανοί! — καί μὴ σᾶς πειράξῃ τήν ἀκοή αὐτῇ ἡ λέξις Βαλαωριτιανός· ἐγὼ ἐσυνείθησα νά εἶπω τήν ἀλήθειαν, καί διὰ τοῦτο λέγω ότι ὑπάρχουν Κερκυραῖοι οἱ ὅποιοι δέν αἰσχύνονται νά ἀτιμάσουν τόν τόπον παρουσιαζόμενοι ὡς ὁπαδοὶ τοῦ Βαλαωρίτη, — τοῦ Βαλαωρίτη τόν ὁποῖον ἐγὼ μισῶ καί κατατρέχω, ὅχι διότι εἶναι ξένος, ἀλλά διότι ἔχει αἰσθήματα ἀτελεύθερα, διότι ὅλη ἡ πολιτική διαγωγή του ἀπόδειξε ότι ἐπροόδευσε μόνον μέ τό μέσον τῆς ἐπιβουλῆς καί τῆς συγκοφαντίας.

Ἐστρεψα τό βλέμμα καί εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄλλου κόμματος, καί ἡ πρώτη ἐντύπωσις τήν ὁποίαν ἔλαβον εἶναι ότι εἰς αὐτό τό κόμμα δέν παρουσιάζεται οὔτε ἓνας Λατίνος, καί τοῦτο ἀπό ἓνα μέρος μέ ἐλύπησε, διότι εἶναι παράδοξον φαινόμενον νά μὴν ὑπάρχῃ εἰς τήν ομάδα τῶν Λατίνων διαίρεσις φρονήματος, ἀλλά ἀπό τ' ἄλλο θεωρῶ τό πρᾶγμα φυσικόν, ἀφ' οὗ ὅχι μόνον οἱ Ἰησουῖται, ἀλλά καί οἱ ἐχθροὶ τοῦ τόπου, οἱ ἄνθρωποι τῆς καμπαρίλλας, ἐκατάπεισαν τοῦς ἀπλουστεροῦς τῶν Λατίνων ότι τό ἐδῶ φιλελεύθερον κόμμα κατατρέχει τήν θρησκείαν τους· ἀλλά δέν ἀπελπίσθηκα διὰ τό μέλλον, διότι εἶμαι βέβαιος, ότι θά ἔλθῃ ἡ στιγμή ὁποῦ θά ἔγῃ Ἀλέξανδρος Λατίνος νά κωδωνίσῃ τοῦς μισητοῦς μητριοῦς τῶν Λατίνων, τοῦς σατανικοῦς Ἰησουῖτας. — Δευτέρα ἐντύπωσις εὐάρεστος· εἶδα εἰς αὐτήν τήν μερίδα ἓνα χρῶμα τόσο ὁμοιόμορφο ὁποῦ δέν εἴμπορουν νά διακρίνω κανένα στοιχεῖον ξεχωριστό, κανένα στοιχεῖον τό ὁποῖον νά μὴν ἦναι εἰς τήν θέσιν εἰς τήν ὁποίαν ἦτον καί ἄλλοτε, κανένα στοιχεῖον τό ὁποῖον νά ἐπροσκολλήθηκε πρόσκαιρα καί μόνον διὰ μῖσος ἢ διὰ συμφέρον, καθῶς συμβαίνει εἰς τήν ἄλλη πατρίδα· ἐπαρτήρησα ότι μία ψυχή, ἓνα πνεῦμα, ἓνα αἰσθημα κινεῖ ὅλους ὅσοι ἀνήκουν εἰς αὐτό τό κόμμα, ότι κανεῖς ἀπό αὐτούς δέν ἀναφέρει οὔτε καν τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τῶν, ἀλλά ὅλοι ἀποβλέπουν εἰς τήν ἰδέαν τήν ὁποίαν σέβονται καί ὑποστηρίζουν· ἐπαρτήρησα τέλος πάντων ότι εἰς αὐτό τό κόμμα, τό ὁποῖον σήμερα εἶναι ὑποχρεωμένο νά στρατοπεδεύσῃ καί πάλιν διὰ νά πολεμήσῃ, παρουσιάζονται ὡς ἀρχηγοὶ οἱ πλέον ἀνεξάρτητοι, οἱ πλέον σπουδαῖοι ἄνθρωποι τῆς κοινωνίας, εἴτε κτηματῖαι εἶναι, εἴτε ἔμποροι, εἴτε βιομήχανοι, εἴτε πρόκριτοι ἐν γένει τοῦ τόπου. Αὐτά ἐπαρτήρησα, καί (θά σᾶς φανῇ παράδοξον) τόσο εὐχαριστήθηκα, ὥστε δέν εἴμπορῶ νά ἀμφισβᾶλω ότι αὐτό τό κόμμα θά ζήσῃ καί θά ὠφελήσῃ τήν πατρίδα.

Σκέψεις τοῦ ὁ καθαλιέρ Καβαλου-
ρίτης κάνει μοναχός του ἔμπροσθα
εἰς τό καθρέφτη του, κτενίζοντας τὰ
γένεια του.

Ὅταν 'στό δίσκο σου
Τό μαγεμένο
Θωρῶ τό μούτρο μου
Ζωγραφισμένο,
'Σάν κουτογάλλικο
Ὅλος φρουκδῶν
Καί τό κεφάλι μου
'Ψηλά σηκώνω.

Μάτι καί κούτελο,
Μύτη καί στόμα,
Ὅλο τό μούτζουνο
Κι' ὅλο τό σῶμα
Λένε, καθρέφτη μου,
Ποῦμαι ἓνας ἄλλος
Καβούρ ἢ Πάλμερστων
Σοφός, μεγάλος.

Ὅσο ὁδῶ στέκομαι
Κι' ὅσο τηράζω
Τούτη τῇ μορῇ μου,
Τόσο θαυμάζω
Πῶς εἰς τό ἔθνος μας
'Ἄλλοι τολμοῦνε
Μαζῇ μ' ἐμένανε
Νά μετρηθοῦνε.

Ὅσο τό σκέπτομαι, —
Εἰς τήν Λευκάδα,
'Ἐδῶ 'σπὴν Κέρκυρα
Κ' εἰς τήν Ἑλλάδα
Δέν βλέπω νάχουμε
Κάνεναν' ἄλλο
'Ὅσάν κ' ἐμένανε
'Ἀνδρα μεγάλο.

Φέρσιμο θέλετε
Καί παρρησία;
Θέλετε μάθησι
Καί ῥητορία;
'Ἡ Φύσις μούδωκε
Δῶρα περισσεύει
Κ' ἔπειτα ἐσπούδαξ
Με; τὰ Παρίσια.

Κουβέντα θέλετε
Σε ξέναις γλώσσαις;
Γνωρίζω διάφοραις
Μιλῶ κἄμπόσαις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΔΙ. ΣΥ. ΥΙ. ΦΥ. 007/4

Ἐγὼ τὰ Ἰγγλέζικα
Μιλῶ καθῶς
Ναύτης νὰ ἤμουν
Ἀληθινός.

Καὶ ποῦ, καθρέφτη μου,
Νὰ ἐξιστορήσω
Ὅλαις τὴν χάρες μου! . . .
Ποῦθε ν' ἀρχίσω! . . .
Ποῦ ἡ φύσις μου δώκε
Δῶρα περισσεύει,
Κ' ἔπειτα ἐσπούδαζα
Κ' εἰς τὰ Παρίσια.

Ἄν μὲ θαυμάζουνε
Λοιπὸν, θαρρῶ
Πῶς ἔχουν δίκην
Καὶ λογικὴν,
Γιατὶ ποῖν βλέπετε
Ἐδῶ ὅσιν μὲνα
Νᾶχη τὰ γένεια του
Ἐτσι κομμένα;

Ὅταν ὁ δίσκος σου
Τὸ μαγεμένο
Θωρῶ τὸ μούτρο μου
Ζωγραφισμένο,
Τότες, καθρέφτη μου,
Ἐγὼ σηκώνω
Ψηλὰ τὸ κούτελο
Κι' ὅλος φουσκῶ.

Ἐπιστολὴ τοῦ Παναγριωτάτου Μυγαλένιᾳ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πολυσπόρου Συλλόγου.

Κύριε Πρόεδρε!

Ἀπὸ τοὺς ὁδολοὺς τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τοὺς ὁποῖους οἱ πιστοὶ μας μᾶς προσφέρουν τακτικὰ διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶμε ἡμεῖς οἱ Ἰησοῦται κατὰ τὰ παραγγέλματα τοῦ θείου Λοῦβλα, ἐσυνάξαμε τὸ πρῶτον πεντακοσίον ταλλήρων, ἀριθ. 500, τὰ ὅποια σὰς πέμπομεν μετὰ τῆς παρούσης εἰς χρυσὰ παπαλίνικα εἰκοσόφραγμα, καὶ θέλομεν νὰ τὰ ἐξοδεύετε ὑπὲρ ὑμῶν, κ. Πρόεδρε, καὶ ὑπὲρ τῶν δύο ἄλλων ὑποψηφίων τοῦ Πολυσπόρου καὶ ὑποψηφίων μας. Ἡ μικρὰ αὕτη προσφορά τῆς ἐνταῦθα Ἰησοῦτικῆς κοινότητος, τῆς ὁποίας ἐναθρύνομαι ὅτι εἶμαι ὁ ἀρχηγός καὶ κύριος, εἶναι, κ. Πρόεδρε, ἐλάχιστον δείγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς συμπαθείας τὴν ὁποίαν ἡ κοινότης αὕτη καὶ ὁ ὑποφαινόμενος προεξάρχων αὐτῆς ἀ-

σθάνονται πρὸς τὴν ἑταιρίαν σας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐλέω Λοῦβλα ὑποψηφίους αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὑμῶν καὶ περὶ τῆς ὑμετέρας Πολυσπόρου Ἑταιρίας, ἐπιστρέψατέ μοι νὰ σὰς διαβεβαιώσω, καὶ δι' ὑμῶν τοὺς δύο ἑτέρους συναδέλφους σας, ὅτι ἡ μνησθεῖσα Ἰησοῦτικὴ κοινότης καὶ ὁ μνησθεὶς ὑποφαινόμενος ἐγὼ ἐπιδοκιμάζομεν πληρέστατα καὶ ἐντελέστατα ἐν γένει καὶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τὴν ὄντως Ἰησοῦτικὴν πορείαν καὶ διαγωγὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε εἰς τὴν παρούσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν καὶ μέχρι τοῦδε ἐτηρήσατε. Ἡ Ἰησοῦτικὴ μου καρδιά, κ. Πρόεδρε, συνεκινήθη σφόδρα καὶ ἐσκήρτησε ὅτε εἰς τὰς Πολυσπόρους ἐπιδείξεις σας ἤκουσα ἐνθέρμους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Προπαγάνδας, ἔσπευσα δὲ νὰ κάμω γνωστὰ πάντα ταῦτα πρὸς τὸν πολὺν Δεσμώτην τοῦ Βατικάνου, τὸν Ἀνκαρτήτην ἡμέτερον Πάπαν, καὶ μὴ ἀφιβάλλετε ποσῶς ὅτι θὰ τύχετε ὅλης τῆς εὐχεσετικῆς καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἐπιγείου ἐκείνου γέροντος Θεοῦ.

Ἐξακολουθήσατε τὴν πατριωτικὴν ταύτην πορείαν σας, ζητωκραυγήσατε θαρρᾶλῶς ὑπὲρ τῆς Προπαγάνδας, καὶ ἐγὼ θέτων τὰς Ἰησοῦτικὰς μου χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τριανδρίας σας ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ αὐτῆς τὰς εὐλογίας τοῦ ἀγρίου μας Λοῦβλα, καὶ διατελῶ

Ἐνθερμος ὑμέτερος προστάτης
Μυγαλένιᾳ.

Πρὸς τὸν κ. Παντόλον
Πρόεδρον τοῦ Πολυσπόρου Συλλόγου
κτλ. κτλ. κτλ.

Ἡ Ἰταλικὴ καὶ ὁλαις ἡ Εὐρωπαϊκὴς ἐφημερίδες εἶναι γιομάται ἀπὸ ἄρθρα ἐναντίον εἰς μίαν νέαν βλασφημίαν τοῦ Πάπα. Ὁ αὐτοκαλούμενος ἐπίγειος Θεός, ὅταν τῶρα ὕστερα ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν κάποιοι ἀριστοκράται τῆς Ῥώμης, εἶπε ἀνάμεσα εἰς ἄλλαις βλασφημίαις καὶ τούτην, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ γεννηθῇ εὐγενής. Εἶναι ἀνάγκη νὰ σχολιάσουμε αὐτὴν τὴν βλασφημίαν; Ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν ἀριστοκρατίαν; ὁ Χριστὸς ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ γεννηθῇ εἰς μίαν καλύβην, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ταπεινότητα;

Ο ὑπεύθυνος συντάκτης Γεώργιος Κουσταυδιώτης.

Τυπογραφεῖον Ἡ ΙΟΝΙΑ.
ΕΠΙΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ